

vzel, tega ne umejemo dobro; isto tako nam ni jasno, kaj hoče 5. kitica, ko mati takorekoč Bogu ne b' toži? — Dikcija je nespretna, jezik brez melodije. Sodba naša: pesem je nezrela po vsebini in obliki; tudi predelane ne moremo kot lista dostojne priobčiti.

2. Nesrečnik.

Mnogo je revnih
Bitij na zemlji,
Najnesrečnejši vendar
Je človek,
Ki nad seboj pripoznati
Noče nikogar.

Ako pogleda,
Proti nebesom,
Škrlec nad njim v višavi
Prepeva
Hvalnico čiste radosti
Svetlemu solncu.

Ako pa k zemlji
Pogled povesi,
Črv samopašni rije
Po prsti
Ter zadovoljno se skriva
Blišču svetlobe.

Revež pa človek!
Vspeti se kvišku
K luči resnice svete
Ne more,
Skriti se njeni svetlobi
Ni mu mogoče.

Jedro: najnesrečnejša stvar je človek, ki neče pripoznati višjega bitja — Boga. On namreč ne more do luči resnice, pa se ji tudi skriti ne more. — Zdi se nam, da smo to čitali že drugod, vendar bodi! Kako podpirate ta izrek? Ako pogleda proti nebu, vidi škrjanca, ki prepeva hvalnico svetlemu solncu, ako pa k zemlji pogleda, vidi samopašnega črva, ki se »zadovoljno« skriva bliščobi. Iz teh nasprotij mi ne moremo izvajati ničesar; škrjanec pač živi na luči, ker ga je Bog tako ustvaril, črv v prsti iz istega vzroka. Ali res mislite, da je škrjancu ali črvu do luči resnice, da se prvi dviguje k njej, drugi pa skriva pred njo? Ta misel Vaša ni dovolj jasna, in nima podlage. — Pomislite tudi, da je prva Vaša kitica precej dvoumna, zadnja pa neresnična. Kaj, ako bi kdo tako-le umeval pesem: »Najnesrečnejši je človek, ker neče nad seboj pripoznati nikogar«? Pa tak pesimist vendar niste! A še hujše je zadnje: »(Človek) vspeti se k luči resnice svete ne more.« Ali je res tako? Ali ne moremo tudi s samo pametjo Boga spoznati? — Tudi v pesmih je treba zelo paziti na resnico. Ne more biti lepa, ako je nejasna, še manj pa, ako je v nasprotju s priznano resnico. Poezija resnico poveljuje, a tajiti je ne sme. V pesmih se sicer ne zahteva znanstvena natančnost, tudi ne popolna temeljitost, a resnici ne sme biti poezija v obraz. Mnogokrat pesniki na to premalo pazijo. Na to opozarjamo gospode so-trudnike. A ne tajimo, da se kaže v Vaši pesmi nekaj višji vzlet. Le temeljito! Upamo, da bomo demo kaj drugega lahko priobčili. F.

Uredniška listnica. Več pisateljev že po pravici pričakuje, da bi njihovi spisi prišli na vrsto. A še prosim potrpljenja. Kako rad bi ustregel vsem! Treba je le nekaj časa biti urednik, da se človek nauči, kako je poprej kot čitatelj preostro sodil urednika.

V pisavi sem skušal dosedaj držati se srednje poti med prevelikim novotarjenjem in zastarelimi nazori. Zato sem lani celó tekom leta pisavo za nekoliko premenil, česar naj ne umevajo čitatelji kot nedoslednost, ampak kot željo po napredovanju. Da mi je do resnice in do najboljše pisave in ne do lastnih nazorov, pokazal sem s priobčevanjem vrlih člankov „Recimo katero itd.“ Tudi dalje se bom ravnal po oni pisavi, ki je pri nas od večine, zlasti pa v šoli sprejeta; le tako pridemo do edinosti, ako imamo vsi dobro voljo zediniti se. V dromnih slučajih se bom poprijel one pisave, katero bode sprejel naš novi slovensko-nemški slovar. — O bodočem letniku naj naravnost povem, da mi bode glavna skrb za strogo nravnost. Ni mi na mislih, da bi samo z otroško-nedolžnimi spisi polnil list: narobe, v njem se bode kazalo življenje, kakoršno je v istini, pisan je list za odrasle čitatelje, oziral se bode na razne razmere v življenju: a kot najvišji zakon, po katerem naj se vse ravna, spoštujem krščansko-nravní zakon, ki velja prav tako v slovstvu, kakor v življenju. Kot pisatelj bom stal ne samo pred sodbo ljudij, ampak nazadnje gotovo pred večnim Sodnikom, ki mi bode pač spregledal kako slovnično napako, nikakor pa ne nravnih pregreškov. Rad čitam kritiko, bodisi javno, bodisi zasebno. Tudi prosim take za svoj list. Nedobrohotne napade bom pa pretrpel, prepričan, da velja večna pravica in da mi taki škodili ne bodo.

Upraviška listnica. Ako kak prejemnik ne namerava naročiti se, naj ali list vrne, ali nam drugače naznani svojo namero, da jo le izvemo. Zastran naročnine naj opomnimo, da bode ta letnik vsaj za štiri pole večji od lanskega, in smo zato zvišali naročnino na 2 gld., kar smo že lani v 11. štev. in pa v „Vabilu“ naznanili. Prosimo torej, naj bi se na to ozirali oni, ki so naročnino 1 gld. 60 kr. poslali. Obetamo, da se bode razpošiljevanje vršilo točno. Zastran reklamacij prosimo, naj se zgodi to vsaj v treh tednih po obroku izhajanja. Kdor ne dobi, naj v odprtem pismu reklamuje. Saj nam je dolžnost, naročnikom urno postreči.

 Današnjemu listu je pridejano „Vabilo na naročbo.“ 

Cena: Za celo leto 2 gld.; za pol leta 1 gld. Uredništvo in upravištvo je v Marijanišču.

Izdajatelj, lastnik in urednik dr. France Lampe. Tiskala »Katoliška Tiskarna« v Ljubljani.